

Za našo deco.

Čarobna sekira.

»Dobro, dobro,« je menil car, »rad bi pa vendar vedel, kaj vidva mislita o meni.«

»Dragi oče,« je odgovorila hčerka in je objela očeta okoli vratu, »midva oba misliva, da si ti najboljši in najpametnejši oče na svetu.«

»Gotovo, to ve ves svet,« je rekel car, »a zdaj te, Miško, imenujem za vojvodo.«

»Živio moj gospodar! Živio vojvoda Miško!« je zaklical velikan tako silno, da so popokale vse šipe na oknih dvorane.

VII.

Ne bom pripovedoval o poročnih slavnostih Miška in princesinje, ker so si vse take poroke med seboj slične. Povem vam samo to, da je bilo navzoče ljudstvo zelo dobre volje, najbolj pa velikan. Da bi pokazal po poroki svoje navdušenje, je dvignil v zrak poročno kočijo z novoporočnima vred ter jo je nesel na dvor.

V vsej državi je bilo veliko veselje. Samo so jedli, pili, smejali se in prepevali ter so bili vsi zadovoljni. Vsi razen Pavla, Miškovega lastnega brata. Na poročni dan od same zlobe ni mogel gledati, kako je Miško srečen, in zbežal je v gozd. Joj! Tam so ga napadli medvedi ter so ga raztrgali. Nihče ni žaloval za njim.

Kar se tiče Miška, so se radi vsi malo posmehovali njegovi mali rasti. Ali izkazal se je tako plemenitega, veselega in dobrega, da so ga vsi podaniki silno vzljubili.

Mogoče je bil plemenit zato, ker je bil pameten, mogoče pa je bil tudi pameten, ker je bil plemenit, tega prav ne vem. Gotovo pa je, da zlobni ljudje niso srečni. Ničvredneži so vobče nesrečna bitja. To vidite tudi iz te povestice.

Konec.

Širite „Slov. gospodarja“!

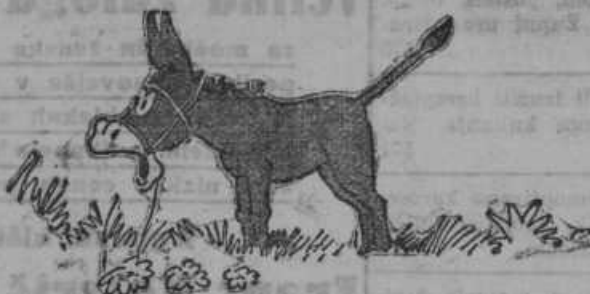
Lov na leve.

V Afriko poda se Miha, tja, kjer topel veter piha. Lovil bo leve, nosoroge, in tigre, opice uboge. Zdaj si je gramofon navil, da bi si bolje odpočil. In osel? Kdo bi mir mu jemal? In on tam sladko je zadremal.

Z drevesa opica ju gleda in nekaj zmislji si, seveda. Ob deblu puška tam sloni in brž zase jo poželi. Prav spretno z repom jo vlovi — in že je ni. Kaj se ti zdi?

Po gozdu se rjovenje čuje, naznanja, da se lev bližuje. Tudi osla to kar prebudi, prestrašen izbuli ti oči.

Pa jezno lovcu Mihi kliče: »Kak' moreš spati zdaj, oj striče?« In z nogo brcne ga tako, da kar klobuk zgubi. Oho!

Zdaj se pa Miha nanj zadere: »To pa presega že vse merala«

Birmanska darila

kot ure, zlatnine in srebrnine dobite najceneje pri

JAKOB MULAVEC
Maribor, Kralja Petra trg 1

Od ubijalca do državnega pravdnika.

Državni pravdnik A. Višinski je zastopal obtožnico v pred kratkem v Moskvi končani pravi proti šestim angleškim inženjerjem in njihovim soobdolžencem, pa ima za seboj doživljajev polno preteklost. Rodom je iz Baku, kjer je posedal njegov oče drogerijo. Stari Višinski se je udeležil poljske vstaje. Na gimnaziji je bil Andrej eden najboljših plesalcev in bog ženskih oboževalk. Nobena plesna zabava se ni vršila brez njega. Razven tega je bil dober gledališki igralec. Istočasno je bil tudi član revolucionarne organizacije. Lepega dne je bil Višinskijev sošolec, ki se je pisal Plakina, na cesti ustreljen od neznanca. Kakor so pripovedovali, je bil ubijalec Višinski, ker je sumil, da je vohun. Ker se je mladi mož bal aretacije, je zbežal iz rojstnega mesta, se zatekel v Avstralijo, kjer je kopal zlato, delal v pristanišču in je postal končno farmer. Po revoluciji leta 1917 se je vrnil Višinski nazaj v Rusijo. Oklenil se je boljševiške stranke, ki ga je povzdignila do visokih časti. Poverjeno mu je bilo odločilno mesto v pravnem komisarijatu in povrh je bil imenovan za profesorja na zavodu za gospodarstvo v Moskvi.

OGLASI
v „Slov. gospodarju“
imajo
najboljši uspehi!